

Olasz Valéria

Hűségre pecsétet

Nap süt téli hó zuhan
mégis fel a hegynek
meredek sziklákon
kardélú fűszálnak
lélekűző zord időben
repasszel szívemen
hegymászó lettem
éretted édes anyanyelvem
ki mindenki les ma rád
hogyan idegen génekekkel
idegen szavakat
asszimilálj ma
élted magasán?
te vagy a sorsom!
már születésemkor megízleltem
mézízű zamatot
nyelvem alá préselt az idő
apáink anyáink édes
magvaival teli a szám

homlokomon
„jót s jól” ragyogásod
őrizője leszek
becsukhatnak
könyvtárak iskolák
háborúznak nagyhatalmasok!
bennem nincs válság
te vagy a legdrágább
te tartod fölöttem
égve a lámpást
veled küzdök sötétség ellen
gonoszság és
zsarnokság ellen
csöndben bíz' én le nem fagyok!
ki tart velem magyarok
nappal szemben hegynek fel?!
hűségre pecsét kell
s akkor Isten megáld
ezerszer Kölcsey után!